

Sarılacı Bir Gün

– beyza-yurt · 15 Nisan 2010

Kuşandık sarı laciye Saraçoğlu yokuşlarında...

Siyah çoraplılardan doğan bu sevda büyüyor omuzlarımızda büyüyorr

Efsana 100 yaşında taraftarıyla şanıyla...

Birgün girsek biz mezara gözümüz kalmaz arkada evladına miras bu sevda...

Kadıköy sahilinden mabede çıkana kadar bunu kaç kere söyledim bilemiyorum kalbim deli gibi atıyordu bu heyecan anlatılmaz heralde.Kimi sevglisiyle buluşmaya giderken bu duyguyu yaşar kimi uzun zamandır görmediği annesini gördüğün de bir çocuk ise çok sevdiği bir oyuncuğa sahip olduğunda...

Yürüdüm yürüdüm ve işte gördüm.Karşımdaydı ama uzaktı da.Gözlerim doldu o kadar mutluydum ki...Gözümü hiç ayırmadan yürümeye devam ettim Fenerbahçe Şükrü Saraçoğlu Stadyumu yazısını okuduğumda dünyalar benim oldu.

Stadın etrafında benim gibi binlerce insan vardı.'Hanginizin sevdası benim ki kadar büyük?' dedim onlara içimden.'Hanginiz aşkınsınız bu renklere?'

Aramalar,bilet kontrolü ve içerdeyim...10 basamaklı bir merdiveni çıktım ve kollarımı açtım.İşte buradayımmm dedim.

Alkışlar,ıslıklar,tezahüratlar...bu kadar çok sesi daha önce hiç duymamıştım.

Her güzel şey gibi bu dakikalarda çabuk bitti.Ben de evin yolunu tuttum...